

31 maart 2024 – Eerste Paasdag - doopdienst

EEN JONGEMAN IN WITTE KLEDING

Markus 16, vers 1 t/m 8

Ik wil het in deze preek hebben over die jongeman die de vrouwen in het lege graf van Jezus zagen zitten. De steen was van de opening van de grafkamer weggerold en daar zat hij, rechts, in witte kleding. Je zou je dood schrikken... Maar hij vertelde de vrouwen, die inderdaad helemaal ontdaan waren en stonden te trillen op hun benen, dat zij niet bang hoefden te zijn en dat Jezus hier niet was (vers 6): 'Jullie zoeken Jezus, de Nazarener, de Gekruisigde. Hij is opgewekt. Hij is hier niet; zie de plaats waar ze Hem gelegd hebben'. 'Kijk maar, Hij is er echt niet'.

Die jongeman, tja, waarschijnlijk was het een engel. Niet dat ik daarmee het mysterie oplos, maar de andere Evangelieschrijvers – Mattheus, Lukas en Johannes – hebben het in ieder geval over een engel, of engelen meervoud. Maar het valt op dat Markus deze verschijning geen engel noemt, maar 'een jongeman'. Een jongeman in een wit gewaad. Zou hij daar een bedoeling mee hebben gehad? ... Het doet mij in ieder

geval terugdenken aan de dienst van afgelopen zondag. Toen kwamen wij ook namelijk een jongeman tegen. En – heel opvallend – ook bij die jongeman maakte Markus een opmerking over zijn kleding. We lazen toen precies dezelfde woorden: 'een jongeman gekleed in...'. Hier zien wij bij de opstanding van Jezus een jongeman gekleed in een wit gewaad in het graf van Jezus zitten. Nu, vorige week zagen wij iets heel anders: een jongeman gekleed in een linnen kleed; hij was aanwezig op het moment dat Jezus door Judas verraden werd en door de soldaten werd weggevoerd. Mogelijk dat die jongeman Markus zelf is geweest. In ieder geval: die jongeman met zijn linnen kleed werd ook opgepakt toen ze Jezus gevangen namen, maar hij kon zich nog net zich aan de greep van de soldaten ontworstelen..., wel met verlies van zijn kleed. Naakt rende hij weg.

Ik ga niet beweren dat deze jongeman die zijn kleed op de vlucht verloor dezelfde jongeman is als wij hier nu in het graf van Jezus in een wit gewaad tegenkomen - dat zou wat lastig uit te leggen zijn – maar het lijkt wel alsof Markus ze als twee spiegelfiguren aan ons laat zien. Een jongeman voor... en een jongeman na Jezus' sterven en opstaan. Een jongeman met niets om het lijf, in al zijn schaamte en angst aan het vluchten in de donkere nacht. En een jongeman die hier nu rustig zit in feestkleding, in de vroege morgen. Ziet u ze voor u?

Nu, dat is in twee plaatjes de hele betekenis van Pasen. Wat betekent het voor u en mij dat Jezus deze weg is gegaan... van lijden en sterven... van gekruisigd worden en doodgaan... tot en met het opstaan uit de dood? Nu, *het betekent dat ook u en ik een transforma-*

tie mogen ondergaan. Een totale verandering. Een total make over. Want zonder Pasen staan u en ik er maar wat bloot bij. Blootgesteld aan de Gods ontzagwekkende heiligheid en ontdekkende liefde. En wat kan je je dan voelen staan... Wat staat deze wereld er beroerd voor... Een wereld vol duisternis, dood, schaamte, schuld, egoïsme en wanhoop, slapheid en teleurstelling... en ik en u, wij doen er allemaal aan mee. We staan met schuld en schaamte in ons blootje voor God. Maar door Pasen – doordat Jezus deze weg voor ons is gegaan – mogen wij nieuw in het leven staan. Met nieuwe witte kleren. Schoon. Schoongewassen in het bloed van het Lam, zo zegt het boek Openbaring heel bijzonder. Rein. Zuiver. In feestkleding!

Ik zal er straks nog iets meer over vertellen, maar eerst even dit: ik moet bij deze jongeman die wij voor en na Jezus' sterven en opstaan tegenkomen ook denken aan hoe er heel vroeger in de kerk werd gedoopt. In de eerste eeuwen na Pasen werden volwassenen in een bassin (een speciaal hiervoor gemaakt bad) gedoopt. Net zoals bij de volwassenendoop in evangelische gemeenten. Maar het ging er toentertijd nog iets anders aan toe. Er was dan een aparte dienst - met Pasen! - waarbij de dopeling naakt werd gedoopt. Dus: zoals die eerste jongeman, die op de vlucht was. Naakt, dat was

het teken van zondigheid. Denk maar aan Adam en Eva die zich verstopten, toen zij schaamte voelde opkomen richting God en richting elkaar. Maar ook: men liet bij de doop het oude leven achter, het oude zondige leven trok men uit als een kleed. Dat was verleden tijd. En vervolgens ging men door het water heen... het water dat hen waste van alle zonden, gewassen door het bloed van het Lam, Christus... en

daarna ontving men, opgestaan uit het doopwater, witte kleren. En dan zijn wij weer bij die jongeman in witte kleren bij het graf van Jezus. Mooi hè?

Nu, over de doop zullen wij straks nog meer horen, want straks zal er ook iemand bij ons worden gedoopt – gewoon met haar eigen kleren aan en met maar een paar handjes water – maar met dezelfde betekenis. Straks nog meer over de doop, maar eerst nog even kijken naar die man daar die in witte kleding in die grafkamer zit. Witte kleren..., wat heeft dat te betekenen?

Nou, als het een engel is geweest, dan was het in ieder geval hemelse kleding. Zijn – ik zou het haast noemen – bedrijfskleding. Want zijn Meerdere, de Heere God is licht – een en al licht. In Gods nabijheid kan geen duisternis het uithouden. Daarom zou die engel ook stralend wit zijn geweest.

Maar wit is ook de kleur van vreugde. En ook dat past natuurlijk bij God, God als de Bron van vreugde. Wit is de kleur van de vreugde. In het Bijbelboek Prediker wordt bijvoorbeeld opgeroepen: 'laat je kleren altijd wit zijn'. Prediker roept de mensen op om vooral te genieten. 'Elke dag is een feestje waard', om het met een kinderlied te zeggen. En daarbij past witte kleding.

Hemelse kleding, de kleur van vreugde...., maar nog iets anders...: witte kleren staan ook voor de *overwinning*. Straks – zo vertelt het boek Openbaring – zullen alle mensen die Jezus hebben gevolgd en de weg van Zijn liefde zijn gegaan, een wit gewaad mogen ontvangen als beloning. Zoals de gouden plak na die bloedstollende wedstrijd, zo mogen de volgelingen van Jezus een wit gewaad ontvangen, nadat zij Zijn liefde hebben doorgegeven op aarde. Het viel mij trouwens ook op dat die engel *rechts* in het graf zat, hoorde u dat ook? Rechts, dat is in de Bijbel de ereplaats. Nu, witte kleren staan voor overwinning, voor de eer die je straks mag ontvangen van God.

Witte kleren staan dus symbool voor Gods licht..., voor feest en vreugde..., voor overwinning... en ook is wit de kleur van de zuiverheid. Van schoon zijn. Want op witte kleren zie je elk vlekje en plekje. Nu, wij zijn schoongemaakt, zo vertelt de doop: ons oude leven met alles wat wij verkeerd hebben gedaan, alles wat is mislukt, onze zonden en wonden, schuld, schaamte, teleurstellingen..., wij mogen het allemaal achterlaten... daarvoor is Jezus voor ons gestorven, om het weer goed te maken, ons een nieuw begin te geven... een nieuw leven. Een nieuw leven samen met God. En helemaal voor God, voor Jezus. Zoals Aartje ook vertelde in de doopgesprekken: 'ik wil mijn leven aan Jezus geven' Want je vindt het zo mooi dat Hij altijd bij je wilt zijn en dat jij bij Hem mag zijn.

Heeft u al witte kleding aan? Ach, weet u, welke kleuren u met uw kleding kiest, moet u zelf maar weten. Ieder heeft zijn of haar eigen lievelingskleur. De een wil juist iets opvallends, de ander juist iets niet opvallends. Maar weet u wat nu mooi zou zijn: *als u en ik, als wij met elkaar, net zoals die jongeman daar bij dat graf van Jezus iets zullen laten zien van dat het Pasen is geweest*. Dat het opvalt. Dat mensen het aan ons zouden kunnen merken dat wij vandaag hier Pasen in de kerk hebben gevierd. Dat hoeft niet gelijk door overmorgen in het wit naar je werk of naar school te gaan..., nee *maar dat geweldige wat wij vandaag hebben gevierd... zullen wij er echt uit leven?* Of vind je het te groot..., te ingewikkeld misschien..., of durf je het nog niet aan?

Aartje durft het hoor! Ik hoorde van iemand uit het Gerard Dou huis dat Aartje zo aardig is de laatste tijd. 'Ja, dat komt omdat ik zoveel liefde ontvang', zo zei Aartje. Aartje ervaart liefde van God en liefde van mensen uit de kerk en dat maakt haar zo anders. Nu, dat is nu leven uit Pasen. Dat is nu leven uit je doop! Want met Pasen vierden wij: er is een nieuw begin voor deze wereld gekomen! Deze wereld waar het vaak zo'n droeve ellende is, die mensen die vaak helemaal niets met God kunnen of willen... God heeft laten zien dat Hij deze wereld en deze mensen niet loslaat. Deze wereld komt gewoon niet los van God! Hij laat niet los het werk van Zijn handen. God heeft met Pasen 'ja' gezegd tegen deze wereld, tegen al onze 'nee-s' en ons schouderophalen in. God heeft 'ja' gezegd: Ik wil met jullie verder! Je mag bij Mij horen! Ik wil jullie redden! Laat je ook wassen, stralend schoonmaken door te geloven in Jezus Die alle ellende voor jullie heeft gedragen om het weer goed te maken tussen Mij en jullie.

God heeft met Pasen deze wereld hoop gegeven! God blijft trouw aan Zijn wereld en Hij heeft laten zien dat Hij

machtiger is dan alle verwoestende krachten en machten. Met Pasen moest zelfs de macht van de dood eraan geloven: God is sterker. Veel sterker.

Nou, wat zou het mooi zijn als wij met elkaar, niet alleen Pasen zullen vieren, maar dat wij ook morgen en overmorgen zullen laten zien dat het Pasen is geweest en dat het nog steeds Pasen is. Kan u iets van die trouw en vasthoudende liefde van God misschien laten zien, die niet tegen te houden liefde die God met Pasen heeft laten zien? Aan je pubers in huis misschien. Of aan je ouders? Of aan die cliënt die je moet helpen, maar die je eigenlijk van nature afstoot. Gods 'ja' voor deze wereld, Zijn liefdesverklaring tegen alle haat en onrecht en hardheid van mensen in... laat het zien in je leven.

Met Pasen heeft God laten zien dat deze wereld zo kostbaar voor Hem is, dat Hij voor deze wereld die weg van lijden en sterven, van sterven en opstaan is gegaan. Nu, laat alsjeblieft ook in je doen en laten zien hoe kostbaar deze wereld is, in hoe je omgaat met je medemens, hoe je omgaat met de rest van de schepping, in de keuzen die je maakt wat betreft het milieu, in wat je daarvoor wilt doen of wat je daarvoor wilt laten. En ook al denk je misschien dat het allemaal niets uithaalt...- het zou best kunnen, maar het gaat nog steeds om Gods wereld die Hem zo lief was dat Hij Zijn eniggeboren Zoon ervoor gegeven heeft. Laat maar zien dat deze wereld je aan het hart gaat, omdat deze wereld *God* aan het hart gaat.

Dankzij Pasen is er hoop voor deze wereld, zo zingen wij vandaag uit. De dood, de duivel, het kwaad..., ze hebben hier niet het laatste woord, ook al lopen ze zo te brallen en te brullen op deze wereld. Nu, *hoe kan jij, hoe kan u die hoop doorgeven?* Zijn er mensen in je omgeving die misschien wat hoop kunnen gebruiken? Die lichtpuntjes nodig hebben, omdat het zo donker is op de weg die zij hebben te gaan? ... Of kan je misschien in de politiek, of in andere maatschappelijke verbanden iets laten zien van die hoop? Hoop, vertrouwen..., wat zou de samenleving daar anders door worden als dat zou gaan groeien tegen al het wantrouwen en de angsten in!

Ik moet denken aan David, een christen uit Centraal-Azië die laatst op de GZB-dag aanwezig was. David heeft daar ergens in Centraal-Azië – om veiligheidsredenen weten wij niet precies waar - een hospice opgezet voor daklozen. Voor die daklozen die hij steeds tegenkwam toen hij al student naar de universiteit liep. Een hospice voor daklozen, hopelozers kan toch niet: mensen die op straat zijn beland... en dan ook nog nabij de dood. Maar ook al stierven die daklozen binnen korte tijd, dat nam voor David niet het verlangen weg om hen iets van zijn hoop te laten delen. De hoop, omdat het in Davids leven Pasen was geworden.

Nu, aan deze dingen moest ik denken bij die jongeman in dat witte gewaad in het graf van Jezus. Wie het ook precies was..., je kon aan hem zien dat het Pasen was geworden. Zijn witte kleding verraadde iets van die vreugde, van die zuiverheid, van die overwinning van Pasen. Er was hoop voor deze wereld gekomen. Er was een nieuw begin voor de mensen. God liefde bleek sterker dan de dood. Gods genade bleek sterker dan

alle hardheid van mensen. Nou, laat dat alsjeblieft te zien in je dagelijks leven.

Je laat je toch niet meenemen door je ongelof, door je twijfel, of door je angst dat je niet durft om deze stap te gaan zetten? Want dat komen wij ook allemaal tegen bij de vrouwen bij dat graf en later bij de leerlingen van Jezus... Maar daar heeft Jezus naderhand wel iets van gezegd...

Nog een keertje naar die jongeman in het wit in die grafkamer kijken ... Ik vind het wel een aparte verschijning hoor: zo'n stralend wit gekleed iemand in zo'n donkere en doodse ruimte... Maar ook wel tekenend. Want zo'n contrast is het in het leven van een christen ook. Wij zingen over de vreugde van Pasen, terwijl wij eergisteren en gisteren nog twee gemeenteleden hebben moeten loslaten. Wij vierden onze hoop, maar onze persoonlijke levenssituatie zit misschien al lange tijd muurvast. Zo dubbel is het, ook na Pasen.

Maar ik herken die dubbelheid, die contrasten ook wel op een ander manier, namelijk: dat gevecht wat je in jezelf hebt tegen je oude ik, dat oude bestaan, die oude kleren die vaak maar al te lekker zitten, terwijl je nieuwe witte kleren hebt mogen ontvangen. Het gevecht tegen je wanhoop, of je egoïsme, of je slapheid, of slechte verlangens, of wat dan ook.

Een jongeman in het wit..., zittend in een donker en doods graf. Zo dubbel. Zo'n contrast. Maar die jongeman vluchtte niet naar buiten om daar lekker in het zonnetje te gaan staan. Nee, vluchten deed hij nu niet. Hier moest hij zijn. Hier, juist in die donkere, doodse wereld. Hier moest hij in zijn van God gekregen nieuwe witte kleren getuigen van het licht, van Gods liefde, van Gods 'ja', van de hoop die was gekomen. Juist hier in deze doodsheid moest de hoop en redding en liefde van God worden doorgegeven aan anderen!

Om een voorbeeld aan te nemen.

*Heeft u / heb jij vragen of een reactie: ds. E.G. (Eddy) de Kruijf
// 06- 40632938 // dekruijf@live.nl*